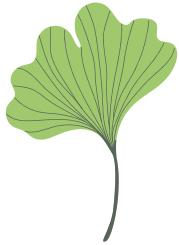

+

Leo Pauwels

8.8.1936 – 19.10.2020

Bach, Goldberg Variations, BWV 988, Aria
Glen Gould

Bach, Cantate, BWV106
John EliotGardener

Welkom.
Mgr. Luc Van Looy

Het licht.

Kleinkinderen Philippe en Hélène
Achterkleinkinderen Eva-Lotta en Lisanne

“Het gewone menselijke bewustzijn is naar buiten gericht
en ziet de dingen oppervlakkiger. Het schrikt er wat voor terug
om zich in de diepten van het innerlijk te begeven,
die duister lijken en waar hij bang is verloren te gaan.
Toch is het binnengaan in die schijnbare duisternis, die leegte, die
stilte, slechts de doortocht naar een grootser bestaan.“

Sri Aurobindo.

De verbinding.

Krist en Steven

We willen vandaag heel bewust afscheid nemen van het leven van papa.

Maar we willen elkaar ook inspireren tot eenvoudige medemenselijkheid, échte aandacht voor mekaar en authentieke verbinding.

Papa keek naar het hart van een mens, los van alle uiterlijkheden, net omdat hij zelf regelmatig in het eigen hart keek.

Hij hield van contemplatie, van stilte. En van de verbinding die je daar ervaart met alles wat er is.

De stilte.

Eerste lezing
Kurt

Deze eerste lezing is een gedicht van Leo zelf,
dat mooi samenvat hoe hij in het leven stond en wie hij voor ons was.

In de stilte van Gods schoot
bloeit je denken en je voelen open
als 'n magnolia in de vroege lente.
sluiers van schijn en opsmuk vallen weg
van sleur, prestatie of prestige
mensen en dingen ontdek je in hun eigen kleur
realiteit zoals realiteit echt is.
Heel vrij en toch intens betrokken
zonder "meer" of "beter" als 'n dwingende spiraal
wel met inzet, met volharding
want elke mens en elke taak is heilig
zoals de plaats waar je nu staat.

Ik honger naar die stilte
in de onmacht van mijn draven
"naaste" woorden voor mijn buur
voor "alle" collega's op de werkvloer
ook de werkvrouw en de stoker
en zij die ziek zijn voor 'n tijd.
Voor de mensen in de metro
de werkloze die ik ken bij naam
je inzet thuis en ook je job.
In al je denken waarheid stichten
in al je doen veel kracht en schoonheid scheppen
met de schrammen van verguizing die dit oproept.
Toch verder gaan...
want elke mens en elke plaats is heilig
zoals de plaats waarop je nu staat.

Leo, 1995

In de loop van januari 2016 verzamelde
Leo een aantal mystieke teksten die hem
geschikt leken als aanloop naar wat stilte.
Hij schreef er zelf het volgende vers bij:

Zoals een appel kleur krijgt
in de zomerzon,
zo heeft inzicht
stilte nodig om te rijpen.

Leo, 2016

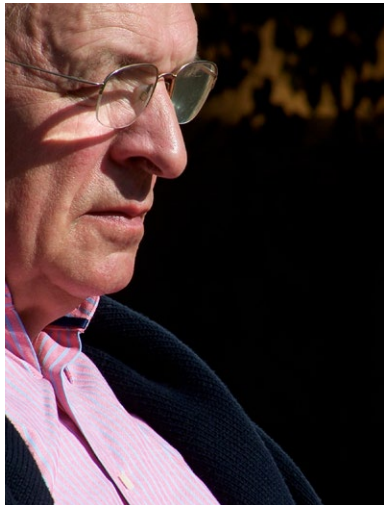

Pachelbel, Canon in D, viool en piano
Oivia en Frederik

De liefde.

Evangelie

Mgr. Luc Van Looy

Lukas 15, 11-3
De parabel van de verloren zoon

Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: “Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb.” De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood en begon hij gebrek te lijden. Hij vroeg om werk bij een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem.

Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed en ik kom hier om van de honger. Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.” Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem. “Vader,” zei zijn zoon, “Het spijt me zozeer. Ik ben het niet meer waard je zoon genoemd te worden.” Maar de vader zei tegen zijn knechten: “Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.” En ze begonnen feest te vieren.

De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. Een van de knechten vertelde hem dat zijn broer was thuisgekomen en dat zijn vader het gemeste kalf geslacht had omdat hij hem gezond en wel had teruggekregen. De oudste zoon werd woedend en rende naar zijn vader: “Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. Maar nu die zoon van u is thuisgekomen die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.” Zijn vader zei tegen hem: “Mijn jongen, jij bent altijd bij me en alles wat van mij is, is van jou. Maar we konden toch niet anders dan feestvieren en blij zijn, want je broer was dood en is weer tot leven gekomen. Hij was verloren en is teruggevonden.”

Homilie.

Eucharistie.

Adagio derde sonate Händel, viool en piano
Oivia en Frederik

Dag guitige broer.
Wilfried

Dag warme vriend.
Bruno

Dag lieve man en papa.

Steven en Krist

10 dankjewels voor opa

(of het magische Ginkgo Biloba -moment)

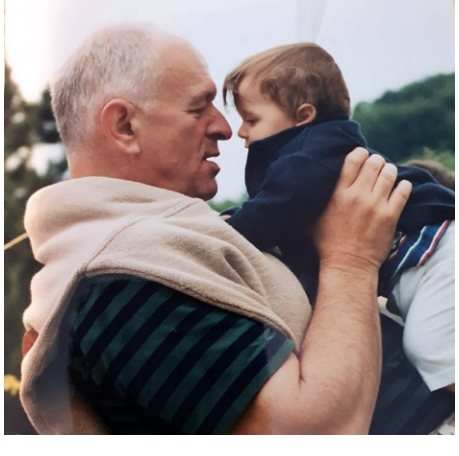

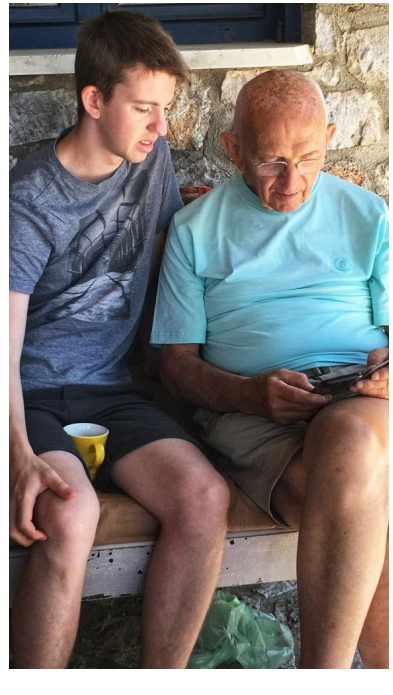

Helene Fischer, The Rose

Leo heeft twee prachtige petekinderen: Miki en Heidi

De toekomst

Miki

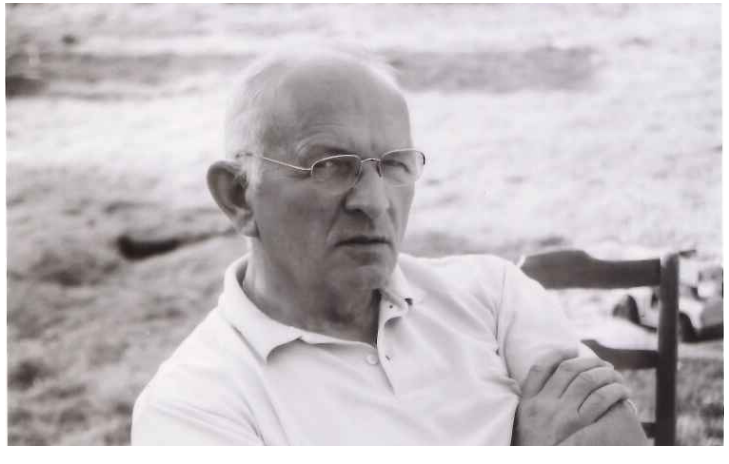

Een gesprek in de week na het overlijden van Leo
"Mijn peter gaf me altijd het gevoel dat ik uniek was.
En dat ik ok ben precies zoals ik ben. Zelfs als ik een bedelaar zou zijn
of iets heel ergs zou doen, zou hij me nog ondersteunen en zeggen
dat ik mooi ben. Hoe doet hij dat toch?
Ik wil dat ook kunnen."

Leo's uitzwaai.

Hugo

Dit gedicht staat in de bundel met eigen gedichten die Leo aan Ann en de kinderen naliet.

De mystiek van één zijn
van vreugde zonder tijd
bekoort me eindelijk meer
dan d'angst voor 't brakke einde.

Helder witte vreugde
met alle kleuren van de regenboog
erin verborgen
omdat 't alledaagse
in Hem openbarst.

Onherleidbare essentie
in't ritme van worden
van stilte en zijn.

Zo dicht bij wat voor mij
de honger naar versmelting is
naar symbiose
in woestijnwijde eenheid.

Leo, 2018

Zegening.

Een laatste groet.

Een laatste groet van Ann aan haar Leo

Nu 't rouwrumoer rondom jou is verstomd,
de stoet voorbij is, de schuifelende voeten,
nu voel ik dat er 'n diepe stilte komt
en in die stilte zal ik je opnieuw ontmoeten.
En telkens weer zal ik je tegenkomen,
we zeggen veel te gauw: het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

Toon Hermans

Nana Mouskouri,
Why Worry

Bart Peeters,
Wat nog komen zou

Shilana,
Dust in the wind

Dankjewel

Dankjewel voor je aanwezigheid, live en online, voor je warme reactie de afgelopen dagen, voor je aandacht en je openhartige ondersteuning.

aan Mgr. Luc Vanlooy
voor je warmhartige betrokkenheid.

aan Kurt De Dobbelaere,
Wilfried Pauwels, Bruno Machiels,
Miki Yokoyama, Hugo Machielsen
voor jullie stem en boodschap.

aan de Parochie van Onze-Lieve-Vrouw-ten-Hemel-Opgenomen
in Schilde-Bergen
voor de flexibele medewerking.

aan Olivia Van Brabant en
Frederik Vanderveken
voor de prachtige muziek.

aan Choco, Gevaert Graphics
en Sylvester Productions
voor de ondersteuning.